

Chaos teenagerů

2023-2024

1. číslo

ŠKOLNÍ HLÁŠKY

Originální myšlenky

Skutečné
příběhy

OBSAH

2 ..... MYŠLENKA TOHOTO ČÍSLA

3 ..... ŠKOLNÍ LÁSKA

4 ..... ÚVAHA

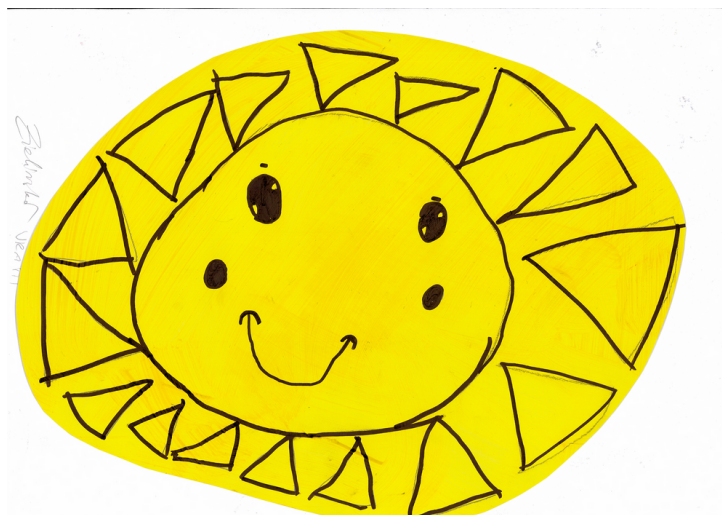
5 ..... BÁSEŇ SCHŮZKA

6-8 ..... PŘÍBĚHY

9 ..... PRAVDA, NEBO LEŽ?

10 ..... HLÁŠKY V NAŠÍ ŠKOLE

11 ..... BULVÁR

Myšlenka tohoto čísla:

Chaos teenagerů, časopis ZŠ B. Dvorského, má tradici dlouhou 20 let. Získal mnohá ocenění, např. nejlepší časopis MS kraje nebo 2. místo v ČR.

Časopis vzniká především v povinně volitelném předmětu Žurnalistika, přispět ale může kdokoli.

Všechny obrázky jsou dílem žáků ZŠ B. Dvorského, také texty jsou originálními díly většinou žáků.

Kontakt:
jan.goj@zsdvorskeho.eu

Umělá inteligence mimo jiné způsobí (tak jako průmyslová revoluce rozdělila výrobky na ručně dělané a strojově vyráběné), že se už v blízké budoucnosti budou rozlišovat výtvořky lidského ducha (texty, obrazy, nápady...) na skutečně vytvořené člověkem a generované AI. S tím, že duševní činnost člověka se bude brát jako jev mnohem vzácnější než dřív.

Adam Chovanec, 9. B

Školní láska

Michal Bršel, Valerie Chvostková, 9. B

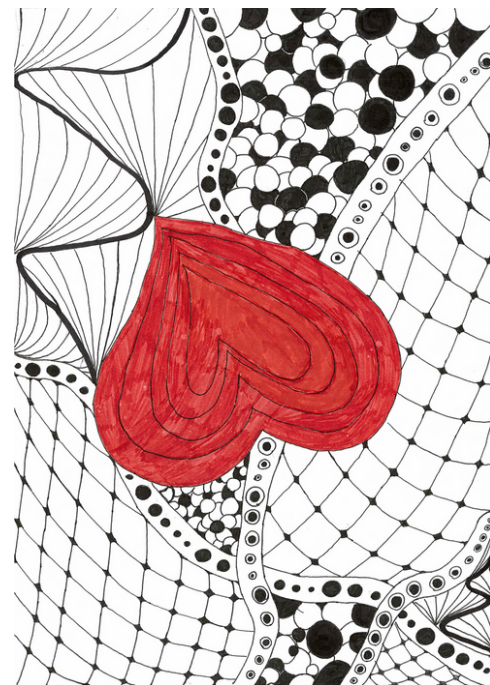
Holka: Ve školních lavicích jsme se setkali a v tu chvíli se zamilovali.

Kluk: Učebnice a sešity nám svědčí o naší lásce, co v srdcích nás dvou kvete.

Holka: Přestávka je naše chvíle, kdy můžeme být spolu.

Kluk: A i když zazvoní, naše láska stále nekončí.

Společně: Škola je místo, kde naše láska začala a neskončila, budeme spolu navěky, protože naše láska stále přetrvává.

ŽIVOT A SMRT. PROTIKLADY, CO SE DOPLŇUJÍ

NIKOLA PAVELKOVÁ, 8.B

Život a smrt, dva protiklady, které bez sebe nemohou být. Oba jsou krásné a zároveň ne. Ale nedá se říct, že by byly ošklivé.

Všichni berou smrt jako něco špatného. Teď přichází otázka, je to vážně tak? Smrt přináší bolest těm, co dále žijí. Ti, co zemřeli, to tak nevnímají. Nemají ani jak, jsou přeci mrtví. Duši to přinese klid.

Není to tím životem? Nebýt života, nebylo by utrpení. Ale nebýt života, nebyly by krásné chvíle. Neměli bychom přátele, rodinu ani naše malé chlupáče. Ani vzpomínky na chvíle, kdy jsme se cítili v klidu, bezpečí, či jakémkoliv jiném pocitu, co nás zahřeje u srdíčka.

Jenže, k čemu by byl život bez smrti. Nejspíše honbou za nedosažitelnými cíli. Kdy stejně na konci začneme od nuly.

Bez smrti bychom nesměli mít děti. Protože kdyby byli všichni nesmrtelní, nikdo by neumíral. Vznikl by problém s přelidněním. Možná se to vyřeší objevením jiné planety. Čímž by vše začalo od začátku.

Život a smrt, to je jako dobro a zlo. Život nemůže existovat bez smrti, smrt nemůže existovat bez života.

Obojí je svým způsobem krásné, ale i smutné. V obou je krása, jen ji musíme umět najít.

SCHŮZKA

NATÁLIE GAJDUŠKOVÁ, 9.B

Copak mě drží na tomto světě?

Copak mi chuť k životu dává?

To je tak, když smrt na schůzku zve tě.

Z dálky na tebe mává.

Volá si tě blíž a blíž,

na zádech nosí velký kříž.

*Ty s tím však nic nezmůžeš,
jen to celé obrečíš.*

*Smrt za tvými zády jistě nepřemůžeš,
znenadání zaječíš.*

Milánek aneb Divnolidi v Ostravě

Adam Chovanec, Matyáš Zeuner, Vitek Boháček, 9.B

Jeden takový krásný den jsme jeli z koncertu Janáčkovy filharmonie v Ostravě s panem učitelem Gojem. Koncert jsme si náramně užili, ale to, co přišlo potom, je hlavní pointa tohoto příběhu.

Z kina Vesmír, momentální sídlo JFO, jsme přešli asi 200 metrů na velice nechvalně známé místo alkoholu a drog jménem Stodolní. Tato zastávka i přes to, že je právě známá svými proslulými příběhy, tak není místem konání tohoto příběhu. Vše začalo, když postarší tramvaj přijela na naši zastávku. Zprvu se zdálo, že tato cesta bude klidná a ničím nerušená. Více jsme se nemohli mýlit.

Po přejetí několika zastávek jsme konečně dojeli na naši osudnou zastávku jménem Náměstí Republiky, která je taktéž známa svými Frýdlantskými podchody. Zde nastoupil muž středního věku, který svým hlasem zaplnil celou tramvaj. „Ahoj, ahoj!“ zařval muž přes celou tramvaj. Kamarád zareagoval: „Tebe jsem už někde viděl. Ty mi každý večer rveš pod barákem, ne?“ Muž se zamračil nad touto poznámkou, ale hned na to navázal kamarádkou konverzací: „Hej kluci, už byl krocan v trubě?“ Jeho poznámka nás zaskočila, což podpořil fakt, že držel v ruce, doufejme, nepoužitý kondom. „Ještě ne,“ řekli jsme všetečně.

Milánek asi nepochytil naši odpověď, protože se zeptal: „Hoši, máte děcka?“ „Ne!“ odpověděli jsme. Milánek pokračoval: „Já jich mám tolik, že nevím ani kde jsou!“ Mezitím svíral v ruce svůj poklad, kondom.

Následně se však asi zamyslel a zjistil, že doma nemá žádnou ženu. Pak se však náhle vzpamatoval, protože si uvědomil, že musí sehnat dům pro svoji máti. „Hoši máte mámu? Já totiž ne, ale musím pro ni sehnat dům!“ náhle křiknul. Nám v hlavě běžela myšlenka, že proč musí shánět dům pro někoho, kdo už je po smrti.

Museli jsme se ho zeptat, jaké má auto. „Já mám auto, které furt běží v reklamách v televizi. Strejda mi ho daroval.“

Po několika dalších zajímavých poznámkách musel vystoupit na zastávce Hrabůvka kostel, kde jsme mu ještě přátelsky zamávali a popřáli hodně štěstí v hledání domu. Potom jsme celý den přemýšleli, kde je asi teď.

Mikrovlňka ve výbuchu

Valerie Chvostková, 9. B

Jednou když jsem byla sama doma, tak mě napadl takový supr čupr nápad, že si upeču nějakou bábovku s polevou. Samozřejmě jsem polevu doma neměla, a tak jsem popadla nějaké čokoládové bonbóny, ve kterých byly nějaké oříšky a dala jsem to do PLASTOVÉ misky a strčila jsem to do mikrovlňky.

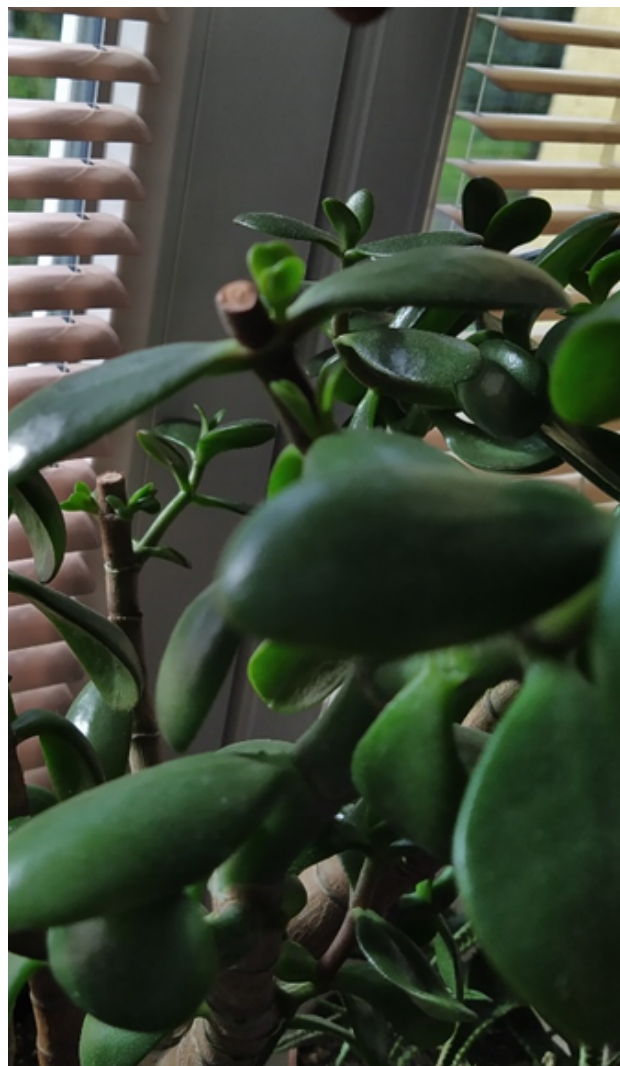
A tak jsem to zapnula, stojím u toho, koukám na to a najednou „bum prásk“ a najednou mikrovlňka i s těmi čokoládovými bonbóny lítají všemi směry. Všude je kouř a já v té panice nevěděla, co mám dělat, ale najednou přišla mamka, jako ten největší šéf. Teď vešla do té kuchyně, řekla a u toho se smála: „Pane bože, a ty jsi spadla z Marsu, ne?!“

Jak jsem zachránil sukulent z popelnice

David Kreutz, 9. C

Bylo krásné, slunečné odpoledne, 18. srpna 2021. Zrovna jsme jeli k zubaři. Když jsme šli k autu, šel jsem ještě po cestě vysypat do popelnice smetí. Když jsem otevřel víko a hodil do popelnice pytel, ještě jsem do ní nahlédl, jestli se tam nenachází něco zajímavého, stejně jako to dělá moje teta. A ono se tam vážně něco pěkného nacházelo. Krásná velká tlustice. Můj otec, který se v sukulentech vyzná, mi řekl, že ta tlustice musí mít alespoň pět let (po deseti letech kvetou).

Když jsme se vrátili od zubaře domů, začal jsem ji upravovat. Připadalo mi, že je v těch nejneobhospodařovatelnějších podmínkách, květináč byl úplně rozmačkaný, samotná květina neměla skoro žádné listy a hlína byla úplně suchá. Dnes již vypadá jinak (foto asi po dvou měsících).

Trable na pražském veřejném WC

Barbora Světlíková, Berenika Malečková, naše bývalé žákyně, dnes studentky středních škol

Psalo se léto 2018, s mamkou jsme se rozhodly, že si uděláme výlet do Prahy. Každý z těchto delších výletů vyžaduje spotřebu jídla, pití a časté zastávky na záchod. Stalo se vám někdy něco podobného?

Tato chvíle zaklepala na dveře i nám. Po nějaké době hledání veřejných záchodů na Václavském náměstí se nám poštěstilo a našly jsme je. Bohužel jsme neměly drobné po kapsách a záchody stály 10 Kč. Řekly jsme si, že nebude vadit, když si na ně zajdeme obě za desetikačku. Někdo by si mohl říct, že jsme jako extrémní šetřilci, ale není tomu tak.

Zavřené v kadí budce

Co se nestalo, záchody hlídala takzvaná h..zl bába, o které jsme nevěděly, protože zašla za roh. Předstírala jakoby nic, ale vytírala jako o život. Rychle jsme se rozběhly - rychlostí světla ($c=300\,000\text{ km/s}$), což je čistá zásluha pana učitele Ošmery a paní učitelky Adamíkové - aby nás h..zl bába nedostihla. Ovšem ani tato rychlost nestačila, protože h..zl bábě narostly vrtule v zadku a vystartovala rovnou za nosem. Nestihly jsme se ukrýt a h..zl bába nás zavřela do kadí budky.

V kadí budce jsme si poseděly se smrádkem, který se nám dostal do všech útrop našich orgánů. Po této zkušenosti už jsme nic necitily jako dříve. Zazvonil zvonec a tohoto příběhu je konec.

Pravda, nebo lež?

Odhadni.

Nová automobilka spustila výrobu luxusních aut

Nová automobilka BOHIFI spustila výrobu luxusních aut Ronograd. Auta by měla dosáhnout velké rychlosti, až 300 km/h. Balkánská firma přesvědčila investory a s jejich pomocí vydělali okolo tří miliard. Za nějakou dobu tyto vozy nejspíše uvidíme v českých automobilových prodejnách a bazarech. Budeme očekávat, že do prodeje v Česku přijdou až ve čtvrtině roku 2025. Automobilka bude spouštět prodej již nyní, ale pouze v balkánských zemích. V Česku by se auta měla prodávat přibližně za 100 mil korun.

Koukli jsme se i dovnitř auta a podle nás BOHIFI překvapila, když si vezmeme předchozí model auta Rotigrad. Pro milionáře, kteří si chtějí dovolit větší luxus ve svém autě, je to podle nás geniální.

Adam Chovanec, 9. B

(:sNmysl)

HLÁŠKY V NAŠÍ ŠKOLE

VERONIKA NOHELOVÁ A ANETA GAJDUŠKOVÁ, 7.B

SNAD KAŽDÉMU Z NÁS SE JEDNOU STALO, ŽE JSME OSLOVILI UČITELE: „PANI UČITELKO. “ NEBO NAOPAK. ALE JSOU TU I DALŠÍ PRĚREKY A SITUACE, KTERÉ STOJÍ ZA TĚMI. TAK SI DRŽTE KLOBOUKY A ZAČÍNÁME!!!

NEBO DALŠÍ.
UČITEL: LUKY, PROČ TO DĚLÁŠ? VŽDYŤ TY JSI STRAŠNĚ ŠIKOVNÝ KLUK. PROČ SE TAKHLE CHOVÁŠ?
LUKÁŠ: NO, VÍTE, PANE UČITELI, JÁ MÁM V HLAVĚ TAKOVÉHO DÉMONA, KTERÝ SE JMENUJE LUKÁŠ A TEN MI TAM NAŠEPTÁVÁ, ABYCH DĚLAL BLBOSTI.

NEBO JEDEN ŽÁK Z 9.B JMÉNEM MICHAL BRŠEL, ALE PŘÁTELE MU ŘÍKAJÍ MIŠUTKA. V ZÁŽIVNÉ HODINĚ ANGLICKÉHO JAZYKA PŘI VÁNOČNÍM ČTENÍ:
MIŠUTKA: I FEEL ŠMEJD. (CHTĚL ŘÍCI I FEEL ASHAMED.)

UČITEL: LUKÁŠI, POSLOUCHÁŠ MĚ VŮBĚČ?!

LUKÁŠ: JAŠNĚ, BEJBY!
NO, DOKÁŽETE SI DOMYSLET, JAK TO DOPADLO.

A KDYŽ UŽ JSME U TĚCH ANGLICKÝCH PRĚREKŮ, TAK JÁ MÁM TAKY NĚJAKÉ (JSME PŘECI JENOM LIDI). V HODINĚ ANGLIČTINY V ŠESTÉ TRÍDĚ, JEŠTĚ KDYŽ TAM BYLI DVA UČITELÉ ANGLIČTINY, JSEM SI NEVZPOMNĚLA NA SLOVÍČKO „HORRIBLE “
NO A TAKTO TO DOPADLO:

JÁ (VERONIKA NOHELOVÁ, 7. B):
MY RELATIONSHIP WITH MY SISTER IS VERY SCHRECKLICH!
NÁSLEDOVALA VLNA OBROVSKÉHO SMÍCHU, ALE SRANDA MUSÍ BÝT!
NEBO ZASE JÁ V HODINĚ ANGLIČTINY JSEM MĚLA ZA ÚKOL VYVĚSTIT JEJÍ BUDOUCNOST A TENTOKRÁT JSEM TAM ZAPLETLA ČEŠTINU: „YOUR FUTURE WILL BE VERY SUPR!“
OPĚTNÁ VLNA SMÍCHU.

V PVP ŽURNALISTIKA JSME SI ZAHRÁLI NA BULVÁRNÍ NOVINÁŘE. NÁSLEDUJÍCÍ ČLÁNKY JSOU JENOM LEGRACE. I KDYŽ KDO VÍ. VÍTE, JAK SE TO ŘÍKÁ: NA KAŽDÉM ŠPROCHU PRAVDY TROCHU...

Kulturistka Indruše Slabá je těhotná! V 7 měsíci stále cvičí! Chce dítě dát do dětského domova, až se narodí!?

Kulturistka Indruše Slabá (25) oznámila těhotenství! Prý už je v 7 měsíci. Nechce ale prozradit s kým! Zmínila, že ještě nechce být matkou a že si dítětem není vůbec jistá. To vzbuzuje obavy, kde dítě po narození skončí. Ve svalnatém náručí maminky, nebo v péči běžně vyhlížejících „tetiček“?

Šok! Úspěšný model Richard Pomazánka zavraždil psa a rybu své přítelkyně!

Milovník zvířat a hlavně psů se dopustil vraždy psa a ryby své přítelkyně. Sám Richard Pomazánka se přiznal a ke svému činu se vyjádřil tak, že to udělal z důvodu nevěry své přítelkyně Františky Mírné. Zahnula mu, když šla na Stodolní se svými kamarádkami, slavnou Perpetuú Růžovou (zpěvačkou) a neméně slavnou Berektínou Okrovou (herečkou).

Richardova přítelkyně sama oznámila, že „se až příliš veselili“, dále se vyjádřila nevhodným způsobem a u soudu za to dostala podmínku.

Richard u soudu pronesl: „Zabil jsem její zvířata, protože jsem byl bez sebe a nevěděl jsem o světě. Ano, udělal jsem chybu, ale zvířata miluju!“ Soudce pronesl, že je násilník, a dal mu pět let za vraždu nevinných zvířátek.

